ZELDA project is co-funded by the Erasmus+
Programme of the European Union.
Grant agreement no. 2019-1-IT02-KA2014-063370.

Érzékeny zónák – Az univerzális fogalmak relativizálása
Az egyén és a háziállat kapcsolata

KÉSZÍTETTE: Francesca Belotti

A szakirodalomban ritkán találkozunk transzkulturális reflexióval az egyén és a háziállat kapcsolatát illetően. Azonban maga a téma – akárcsak a különböző társadalmak közötti különbségek és hasonlóságok kiemelése –, egyértelmű különbséget tesz nyugati és nem nyugati társadalmak között; előbbi egyébként sem mentes a belső kétértelműségtől. Ez a reflexió lehet tudományos, antropológiai, kulturális, vallási vagy éppen szociológiai vonatkozású. Főként Sabrina Tonutti[1] kulturális antropológia-professzor kutatási tevékenységének köszönhető, hogy szélesebb képet kaptunk az ember és a háziállat különböző kontinenseken betöltött kapcsolatáról. Tonutti a kilencvenes évek vége óta vizsgálja, hogy vajon a nem nyugati társadalmakban beszélhetünk-e háziállatokról.

Az angol pet *szó melléknévként azt jelenti kedves, kedvenc. Igei alakjának (*to pet*) jelentése pedig: simogat, ölelget, kényeztet. Innen ered a „háziállat, házikedvenc" elnevezés a kedvtelésből tartott állatok megjelölésére.*
A kutya és a macska tipikusan háziállatként tartott állatok, hiszen könnyű érzékeny, játékos és kommunikatív interakcióba lépni velük, emellett jellemző tapintásuk és alakjuk alkalmassá teszik őket bizonyos típusú kapcsolatra (például kézbe vételre, simogatásra és ölelgetésre).

A legtöbb kultúrában éles határ húzódik az ember és az állatvilág között, és az embert általában állati mivoltának tagadásával határozzák meg. Sok kultúrában létezik egy köztes kategória (háziállat) az

[1] Az olaszországi Udine Egyetem kulturálisantropológia-professzoraként az ember és más állatfajok közötti kapcsolatot, illetve a vegetarianizmust kutatja, emellett az oxfordi állatjóléti központ munkatársaként is tevékenykedik. Publikált többek között a következőkről: Animal Rights. History and anthropology of a movement (Forum 2007)

ember és az állat között. Ez a kategória nem más, mint a háziállatok kategóriája, amely az „állatok" általános és heterogén kategóriáján belül különös szerepet tölt be a moralitás, valamint az affektív élvezet és a szimbolikus haszon szempontjából.[2]

A háziállat a következő jellemzőkkel bír:

1. A háziállatot nem öljük meg
2. Nem esszük meg
3. Affektív befektetésként jelenik meg az ember életében, és humanizálódik
4. Helyet foglal az ember életterében
5. Közvetít az ember és az élővilág között
6. Van saját neve
7. Státuszjelző szerepe lehet, és információt közvetít tulajdonosa személyiségéről [3]

A háziállatokat nem öljük meg, és társadalmunkban a háziállatok elleni erőszak explicit erkölcsi elítélését bizonyítja a jogszabályok fejlődése is. [4] Ezek ugyanis nem csupán az állattulajdonos által elszenvedett anyagi kárról, mindenekelőtt az élet elnyomása okozta „biológiai" kárról rendelkeznek. Ez az általános szabály azonban kritikus pontokat és ellentmondásokat hordoz. Először is (jogszabályok[5] által is) engedélyezett az eutanázia, amely egy módszer a beteg állat életének eltörlésére. A második kritikus pontot az a kontraszt jelenti, amelyet a háziállatként elfogadott állatok élethez való joga és más, alávetett fajok élveboncolása hordoz: míg vannak túlzottan védett, „humanizált" állatok – mint például a kutya vagy a macska –, számos más faj az Európai Unió laborjaiban történő kínzásnak van kitéve.[6]

[2] S. Tonutti, *"Esistono "pet" nelle società extra-occidentali?"* La Ricerca Folklorica, N° 35, Antropologia dell'interiorità, Aprile, 1997, Grafo Spa, p. 111

[3] *ivi,* p. 112

[4] A 2004. július 20.-i 189. sz. olasz törvény állatokkal való rossz bánásmódra, valamint az illegális állatviadalokon és az engedély nélküli versenyeken való versenyeztetés tilalmára vonatkozó rendelkezési gyökeresen megváltoztatták az állatokra vonatkozó jogi keretrendszert. A Büntető Törvénykönyv II. könyvének IX. címe után beiktattak egy IXa. számú, az állatok érzései elleni bűncselekményekről szólót is. (www.lav.it)

[5] Az olasz jog 189. sz. törvény 4. § tiltja a kegyetlen és a szükségtelen gyilkosságot. (Art. 544 bis C.p.)

[6] Olaszországban mintegy 700 000 állatfajt használnak laboratóriumi kísérletekhez, gyógyszerek, vegyszerek, növényvédőszerek, tisztítószerek és egyebek teszteléséhez, míg az Európai Unióban 12 milliót. A főemlősök mintegy 56%-a érintett: kutyák, lovak, patkányok, egerek, szarvasmarhák, disznók, birkák, galambok, vadászgörények, hüllők, halak, madarak egyaránt; úgy a tenyésztett állatok, mint a vadon befogottak. https://www.lav.it/aree-di-intervento/vivisezione/quali-e-quanti-animali

Az európai és az amerikai kultúrában néhány állat implicit étkezési tabu tárgya, ami kulturális választásra vezethető vissza. Itt a háziállatokra nem ételként „gondolnak", „nem ételnek" tekintik őket.

A háziállat arra hivatott, hogy közvetítsen az ember (kultúra) és a természeti világ (természet) között. Ami a természettel való közvetítést illeti, fontos megjegyezni, hogy míg fajunk elutasítja az állatvilághoz tartozást és eltávolodik a természeti világtól, közben egyúttal több ízben igyekszik a megszakadt kapcsolatot helyreállítani. Ennek a természetellenes törésnek a helyreállítása érdekében a nyugati emberek érzelmileg kötődnek az állati természethez.

A háziállatok két szempontból ideális közvetítők: megőrzik állati természetüket, és emellett az ember kulturális lenyomatát is őrzik, amitől különleges és kétértelmű lények. A háziállat egyfajta „kváziszemély", aki saját teret és pontos szerepet vívott ki magának az emberi kapcsolatok körében.[7] Az antropológiában ezt háziasításnak hívják [8] amely egy, az állatokra és növényekre használt sokrétű fogalom, amelyben a „házi" a „vad" ellentéteként jelenik meg. Érdekes módon az állatokat tanulmányozók különbséget tesznek szelídített állat [9] és háziasított állat között[10]. A

[7] *ivi,* p. 113

[8] További olvasnivaló: Hodder (1990) *The Domestication of Europe* c. művében gyakorlatilag a háziasítás minden jelentéséből képes meríteni. A neolitikus Európában a kifejezés inkább az otthon és a házi szféra fontosságát hangsúlyozza (*domus vs. agrios*). Maga is érvel azonban amellett, hogy a *domus* jelentősége abban rejlik, hogy képes háziasítani az embereket, pontosabban segít megfékezni a férfi vad természetét azáltal, hogy a vadság az otthon és a tűzhely női szférájába átkerül. Sőt, osztozik Cauvin (1972) véleményében, miszerint a vadember ilyetén szimbolikus háziasítása megelőzi a növények vagy legalábbis a hagyományos értelemben vett állatok háziasítását. Még azt is felveti, hogy a növények és állatok háziasítása csupán melléktermék a természethez való viszonyulásunk megváltozásának, amelyet a vadon szimbolikus ellenőrzése idézett elő. Hodder domuselméletét számos kritika érte, különféle okokból (lásd Tringham 1991; Davis 1992). Egyesek odáig mentek, hogy felvetették, a vadon irányítása iránti megszállottság nem a neolitikus, hanem a modern ember igénye (Halstead 1996).

[9] A szelídített vagy idomított állat egyedei engedelmesek és szófogadóak, de maga a faj vad és genetikailag változatlan marad. **www.eticoscienza.it**

[10] A HÁZIASÍTÁS (a latin *domus = ház* szóból ered) az a folyamat, amely során egy egész állatfaj alkalmazkodik az emberhez. Mindezt a környezet által előidézett, különféle genetikai módosulások révén, amelyek generációkon keresztül, adaptív események hatására alakulnak ki. A kutya háziasítása például 15–35 ezer éve zajlik, és mind a mai napig tart. Az elmúlt évezredek során csupán néhány fajt háziasítottak, sokat talán soha nem is fognak, még több generáción átívelő szelektív tenyésztéssel sem. www.eticoscienza.it

szelídítés egy konkrét állat és ember közötti kapcsolatra utal, míg a háziasítás több, egymást követő populációt és generációt foglal magában.[11]

Az üresség megsemmisítése és a fészek megtöltése által egy háziállat jelenléte megoldást jelent a Savishinsky által[12] üres fészek szindrómaként definiált[13] helyzetre (tehát arra a szomorú érzésre, amit a szülők akkor éreznek, amikor felnőtt gyermekük elhagyja az otthont). Helyreállítja az érzelmi cserét; egyfajta pótlék, ami gyakran minden, ami megmarad.

A háziállat általában a gyerek szerepét tölti be a családban. Az ember hajlamos infantilis, ártatlan lényként tekinteni a háziállatra, aki a szülőtől függ, ő ugyanis dönt helyette – ahogy az az eutanázia szélsőséges eseténél is látszik. A nyugati társadalmakban azonban a háziállatba való érzelmi befektetést sokszor antropomorfizálás kíséri, amelynek révén az emberi gesztusok, vágyak és szükségletek az állatra vetülnek[14].

Az, hogy milyen fajta állatot választunk mindennapjainkba és társadalmunkba, meghatározza társadalmi helyzetünket, gazdasági státuszunkat stb. Ez önmeghatározási folyamatunk része, és így jelezzük a külvilág felé, másoknak hogyan kellene minket látniuk.

P. Hilton kutyáinak háza

De vajon mi történik, amikor a háziállat meghal?

Oumar (szenegáli származású kulturális közvetítő) így számolt be az őt ért kulturális sokkról:

„Egyszer véletlenül láttam egy kolléganőmet sírni. Nem tudtam, mi baja. Aggódtam érte, és próbáltam rájönni, mi történhetett. Aztán egyszer csak közölte, hogy meghalt a kutyája. A válasza annyira meglepett, hogy feltört belőlem a nevetés. Dühösen rám nézett, és kifakadt »most meg min nevetsz?« Majd egy sor káromkodást vágott a fejemhez, ami tőle igazán meglepő volt."

[11] The Domestication of Anthropology (Nerissa Russell) Cassidy, R., & Mullin, M. (2007). *Where the wild things are now: Domestication reconsidered*

[12] Antropológiaprofesszor, Ithaca Egyetem

[13] „üres fészek szindróma" (*https://dictionary.cambridge.org/*)

[14] S. Tonutti, *"Esistono "pet" nelle società extra-occidentali?"* La Ricerca Folklorica, N° 35, Antropologia dell'interiorità, aprile, 1997, Grafo Spa, p. 114

Új-Guinea esete

Az új-guineaiak társadalmi szerveződésében a nő egységet alkot gyermekeivel, és kunyhójában velük, illetve malacaival él.

Az új-guineai nők életében a disznó éppoly fontos szerepet játszik, mint a nyugati nőkében a kutya. A pápua nők úgy nevelik a kismalacokat, mintha saját gyermekeik lennének. Még szoptatják is őket, és nevet is adnak nekik.[15]

Ugyanakkor ezekben a társadalmi rendszerekben előfordul, hogy fogyasztási céllal megölik azokat az állatokat, amelyeket a nők saját gyermekeikként neveltek. A disznók leölése azonban a férfiak kötelezettsége, akik érzelmileg nem kötődnek az állathoz.

Disznósütés Pápua Új-Guineában

A disznóölés a rituális szertartások (pl. esküvő) velejárója, ugyanis disznó áldozat bemutatásával járnak, akárcsak a betegség, a különböző balesetek, a halál és a háborúhoz kapcsolódó rituálék. Paula Brown szerint[16], *„a rituális disznótorok hozzátartoznak a teljes ökológiai-gazdasági-társadalmi-politikai-vallási rendszerünkhöz”*.[17]

Az a szokás, hogy egy mások által tenyésztett állat maradványait fogyasztják el, amely így nem hordoz érzelmi konnotációkat, és személytelen, elkerüli a saját maguk által tenyésztett állat megölésének döntő és potenciálisan drámai kérdését.

[15] *ivi*, p. 116

[16] Paula Brown Glick antropológus, egyetemi oktató és író. Pályafutása jelentős részét a pápua új-guineai felföld tanulmányozásának szentelte.

[17] S. Tonutti, *“Esistono “pet” nelle società extra-occidentali?”* La Ricerca Folklorica, N° 35, Antropologia dell’interiorità, aprile, 1997, Grafo Spa

Ez a hozzáállás máshol is jellemző: a maszájok sosem maguk ölik meg az állatot, hanem a szomszédos törzs tagjait kérik fel.

Lappok (Svédország)

Szamojédok (Közép-Ázsia északi része

Az állatölés iránti averzió más népeknél is megjelenik, különböző formákban. Ilyenek például a lappok (a szubarktikus európai rénszarvaspásztorok), a szamojédok (Észak-

Tuaregek (Szahara)

Ázsia), a tunguzok (Mandzsúria), korjakiak (Kamcsatka) valamint számos más, afrikai nép (mint a szaharai tuaregek) és amerikai nép (mint az aymara indiánok).

A kutya nyugaton vagy éppen a sertés Pápua Új-Guineában betöltött szerepe azért kap különös jelentőséget, mert mindkét állat evésre alkalmas, és a velük való bánásmódban mutatkozó különbségek számos tényezőt figyelembe vevő kulturális döntések eredményei, amelyek között nem utolsósorban ökológiai és gazdasági szempontok is szerepelnek. A gazdag nyugati társadalmakban a gazdasági helyzet lehetővé tesz olyan dolgokat, amelyeket más társadalmak nem engedhetnek meg maguknak. Fontos azonban megjegyezni, hogy ez a

A kutya Ausztráliában és Polinéziában

A világ ezen részén a kutyát mindenféle célból tartják, egyet kivéve: evési célokat nem szolgál. Ausztrália ad otthont a dingónak, egy olyan kutyafajtának, amelynek kölykeit gyakran befogják és fogságban tenyésztik az ausztrál bennszülött falvakban. A faluban a dingó igen szoros kapcsolatot ápol az

Ausztrál őslakos és dingó

emberrel: éjjelente vele alszik, hogy megvédje őt a hidegtől. Az őslakosok családtagként tekintenek a dingóra, nevet adnak neki, csókkal, simogatással és kedves szavakkal kényeztetik. A bennszülött nők ugyanúgy szoptatják a dingókölyköket, ahogy a pápuai asszonyok a malacokat vagy a polinéziai asszonyok a kölykeiket[18].

[18] *ivi,* p. 117

Még Ausztráliában is előfordul, hogy ugyanazt az állatot, amelyről gondoskodnak, később fogyasztási céllal le is ölik. Ezen ölés társadalmi legitimitása ellenére vannak olyan korlátozások, amelyeket a bennszülött közösség egésze egyértelműen érez, így például semmilyen körülmények között nem ennék meg saját kutyájukat.

Polinéziában a férfiak esznek kutyahúst, de nem sajátjukét. Ez az étel bármely társadalmi osztályhoz tartozó nő számára tabu, és olyan gazdasági értékkel bír, amely a történelem során – a sertéshússal együtt – cserealapként szolgált a szükséges javak megszerzéséhez. Polinéziában a nyugati emberrel való kapcsolatba kerülés előtt a kutyát királyi szertartásokon és jóslási rituálékon feláldozták[19].

A kutya Északkelet-Thaiföldön

Thaiföldön bár a kutya más állatfajokhoz képest bizonyos kiváltságokat élvez, a családtagok részéről nem kap különösebb figyelmet: egyfajta dögevő, amely emberi hulladékot és ürüléket eszik, ezért „alsóbbrendű lénynek" tekintik. Táplálékként kifejezetten tabu, mivel a thaiföldiek piszkos állatnak tekintik, amelynek szexuális szokásai vérfertőzőek. A vérfertőző házastársat „kutyának" nevezik. A kutya jelenti „az emberi és a nem emberi érző világ közötti világos határvonal" (Leach)[20].

[19] *ibidem.*

[20] *ivi,* p. 118 trad.: il cane è la chiara demarcazione tra il mondo umano e il mondo senziente non-umano

Ara és más háziállatok Bororóban

Arák

A közép-brazíliai bororo törzs különösen kedveli az arapapagájt. Az ara más háziállatokhoz (pl. kutyákhoz) képest kiemelt státuszt élvez, és a hipotetikus állati rangsor első helyén áll. Ezt a lenyűgözően színes tollazatú papagájfajt az aroe manifesztációnak tartják.[21] Az aroe olykor minden teremtmény halhatatlan lelkére utal, máskor az ősök lelkére. Harmadik jelentésében pedig a szellemi lények egy kategóriáját jelöli. Az ara személyes tulajdon, amelyet a család örököl: gondos etetésben részesül és tollazatát szépen tartják. Saját neve is van. Nagyon közel áll a család gyermekeihez, akik játszanak vele, akárcsak anyjukhoz, aki felneveli és anyai odaadással gondoskodik róla, halála után pedig gyászolja[22]. A vadon élő arákat a rituálék kellékeként szolgáló tollaikért levadásszák, míg a házi arákat soha nem ölik meg, sem rituálékhoz, sem fogyasztási céllal. Nem tekintenek rá ehető állatként, elfogyasztásának még a gondolata is visszataszító a bororók számára. A bororók araként tekintenek magukra.

Bororók Brazíliában

Nambikwara esete[23]

Nambikwara Brazíliában

A matogrossoi brazil Amazonas-erdőben élő nambikwara népesség mindennapjaihoz számos háziállat tartozik, amelyeket szórakozásból tartanak, és gyermekükként nevelnek: kutyák, kakasok, csirkék, majmok, papagájok stb. Szeretetteljes figyelmet kapnak, az emberekkel

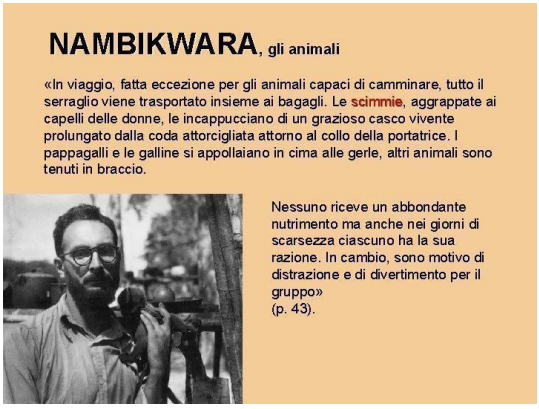

Claude Lévi-Strauss

---

[21] https://www.dicionarioinformal.com.br/ar%C3%B3e/

[22] S. Tonutti, *"Esistono "pet" nelle società extra-occidentali?"* La Ricerca Folklorica, N° 35, Antropologia dell'interiorità, Aprile, 1997, Grafo Spa,.p. 118

[23] *Ibid.* p. 119

esznek, és a krónikus élelmiszerhiány ellenére sem vonják meg tőlük a napi ételadagot. A felnőttek beszélgetnek és játszanak velük. A háziállatokat soha nem eszik meg.

Háziállatok a nyugati és nem nyugati társadalmakban

A háziállattartás alapvető vonásainak összetettsége általában véve jellemző a nyugati társadalmakra, ahol hajlamosak az ölés tilalmát, a fogyaszthatatlanságot, a házi szférába való bebocsátást és a szeretetteljes bánásmódot összekapcsolni. Azonban számos belső kétértelműség továbbra is fennáll. Egyes nem nyugati társadalmakban általában *a viselkedési szabályok kontextualizálása figyelhető meg abban az értelemben, hogy azokat mindig eseti alapon állapítják meg. Ezzel szemben a mi társadalmunkban jellemző tendencia az egyetemes, elméletileg elvont és partikularitásoktól mentes szabályok kidolgozására irányul, így a nyugati világban az emberi viselkedés inkább inkoherens, és elvész a kontextuális partikularitás*[24]. Ami a mi társadalmunkban ellentmondást jelentene a háziállat meghatároz tulajdonságaira nézve (például egy halott háziállat elfogyasztása), az más társadalmakban *koherens lehet az ember és az állat közötti kapcsolat más elemeivel, és mindez számunkra egyszerre lehet szokatlan és ismerős*[25].

Betekintés: Állatok az Iszlámban

Kutya a szentek között (Shahrzad Houshmand Zadeh) [26]

A Korán 18. fejezete, amely a Barlang címet viseli, egy fiatal hívőkből álló kis csoport történetét meséli el, akik üldözőik elől menekülve Isten kegyelmét és lelki növekedését keresik. A természetfeletti elbeszélés szerint az Úr hosszú alvásra ítéli, majd felébreszti hívőit, hogy megértesse velük a feltámadás misztériumát. A kutya mint társ fontos szereplőként jelenik meg. A Korán ugyanis a kutyát a hívők csoportjának részeként mutatja be: „Azt vélhettétek volna, hogy ébren vannak, mikor feküdtek. Majd jobbjukra és baljukra fordítottuk őket. Kutyájuk a két első lábát nyújtóztatta a küszöbön. (...) (Páran) azt mondják, hárman voltak, negyedik a kutyájuk. (Mások) azt mondják, öten voltak, hatodik a kutyájuk. (Megint mások) azt mondják, heten voltak,

[24] *Ibid.*, p. 120

[25] *ibid.*

[26] Shahrzad Houshmand Zadeh: *Theologian, linguistic expert in Persian at La Sapienza University, member of the women's council at the Pontifical Council for Culture. https://www.notedipastoralegiovanile.it/index.php?option=com_content&view=article&id=15044:gli-animali-nell-islam&catid=103&Itemid=1048*

nyolcadik a kutyájuk. Mondd: »Uram a Legjobb Tudója számuknak. Csak kevesen ismerik (dolgukat).«" (Korán 18:17-22)

Az állati és emberi közösség

A Korán az embert Isten földi hadnagyának és helytartójának tekinti: kalifának. „(...) helytartót teszek meg a Földön" olvashatjuk a Koránban. A Teremtő helytartója. A világegyetemek mindenható Urának tudatosítania kell az emberben ezt a hatalmas felelősséget. Tehát ennek a szerepnek az igazi betöltése a világ bölcsességgel, igazsággal és szeretettel való őrzését igényli. Ez azt is jelenti, hogy az embernek nagyon fontos feladata van: gondoskodással és szeretettel őrködni. Vigyáznia kell az életre. A sajátjáéra, az állatokéra, a növényekére és az egész Földre. Ez a szerep olyan nagy jelentőségű, hogy olykor téves büszkeségre késztetheti az embert. A Korán ehelyett pedagógiailag egy másik valóságra nevel és okít, Az állatok hasonlítanak az emberhez, még közösségi formájukban is: „Nincs olyan állat a Földön, sem olyan, mi szárnyaival szálldosva száll, csak mik csapatokba (verődnek), mint ti. Nem hagytunk ki a Könyvből semmit, majd Urukhoz terelik össze őket." (Korán 6:38)

A háziállatok megengedettek az Iszlámban

Az iszlámban megengedett dolog a háziállatok tartása és nevelése, és ebben nincsen semmi rossz.

Al-Bukhári (6203) és Muszlim (2150) elbeszéli, hogy Anasz (Allah legyen vele!) azt mondta: A Próféta a legjobb szándékú ember volt. Volt egy testvérem, Abu 'Umayr.

Az elbeszélő így szólt: azt hiszem, azt mondta, gyermek volt még.

Amikor Allah küldötte meglátta őt, azt kérdezte: Abu 'Umayr, mi történt nughayrral (a fülemülével)? Régebben vele játszott.

Mire Al-Hafiz Ibn Hajar (Allah legyen vele!) így szólt: Eszerint a gyerekeknek megengedett madarakkal játszani; és megengedett pénzt költeni megengedett dolgokra, amelyek a gyerekek szórakoztatására szolgálnak; és megengedett a madarakat ketrecben tartani, és a szárnyukat levágni, Abu 'Umayr fülemüléjével ugyanis így történt. Bárhogy történt is az egyikkel, a másik ugyanazon szabály alá tartozik. (Fath al-Baari (10/584).

Az alábbiakban az állatok gondozására vonatkozó feltételeket és irányelveket ismertetjük, ahogy azt az iszlám diktálja:

1. Háziállatként tartott állat kutya nem lehet, mert az iszlám tiltja a kutyatartást, kivéve az őrző- és vadászkutyákat. Ezt a 69777. számú kérdésre adott válaszban kifejtjük. A Próféta így szólt: „Az angyalok nem lépnek olyan házba, ahol kutya van." Al-Bukhari (3225) és Muszlim (2106) elbeszélése. Vajon örülne-e Muszlim, ha a kegyelem angyalai nem kísérnék be saját házába egy általa tartott állat miatt?

2. A háziállattartás kérdésének nem szabadna eljutnia a bűnös extravagancia szintjére. Láttunk már olyan embereket, akik ezreket, sőt milliókat költöttek egy-egy állat megvásárlására vagy gondozására. Néhányan még vagyonukat is rájuk hagyják örökül. Egyes országokban különféle állatfesztiválokat és -bemutatókat tartanak, amelyekre hatalmas összegek folynak el. Mindez őrültség és a józan ész hiányára enged következtetni

3. Az állattal kedvesen kell bánni. Ha egy muszlim állatot tart, megfelelő élelemmel és itallal kell ellátnia, és nem szabad rossz bánásmóddal kárt vagy sérülést okoznia neki, emellett nem használhatja céllövöldözésre vagy állatviadalra, és nem teheti ki hőségnek vagy hidegnek.

Abu Hurayrah elbeszélése szerint a Próféta azt mondta*: Egy férfi az úton sétált, és megszomjazott. Talált egy kutat, így lemászott, ivott, majd kimászott belőle. Látott egy kutyát, amely a szomjúságtól lihegve kaparta a földet. A férfi így szólt: ez a kutya éppoly szomjas, mint én voltam. Lement hát a kútba, megtöltötte a cipőjét vízzel, majd a szájában tartva azt feljött, és odaadta a vizet a kutyának. Allah értékelte (tettét), és megbocsátott neki. Így szólt: Ó, Allah Küldötte! Lesz jutalmunk ezekért az állatokért? Eképpen felelt: Minden élőlényben benne lakozik a jutalom.*

Lásd, hogy a hívő jutalmat kap az állatokkal való törődésért, akár a Paradicsomba is bejuthat, ha kedvesen bánik egy állattal, ahogy az az ebben a hadíszban szereplő emberrel történt. Allah – legyen dicsőséges és magasztos – szereti azokat, akik jót cselekszenek.

És a Próféta mesélt nekünk egy asszonyról, aki a Pokolra jutott, mert cserben hagyta macskáját, aki éhen halt; nem etette, és nem engedte, hogy egyen a föld gyümölcseiből.

És Allah többet tud[27].

Összefoglalva, az egész teremtés mélységes harmóniáról tanúskodik. Az embert, aki szinte mindent tud, a Teremtő hadnagyaként és helytartójaként ábrázolja, akinek így az élet bölcs őrzőjeként kell működnie. Minden állat ugyanolyan értékes, a legkisebbtől a legnagyobbig, egytől-egyig élettel és tudással felruházott lények. Ajándékok, jelek, sőt tanítók azok számára, akik tudják, hogyan kell meditálni.

Irodalomjegyzék

Beckett, G. (2017). *A Dog's Life: Suffering Humanitarianism in Port-au-Prince, Haiti*, American Anthropologist, Vol. 119, No. 1, March 2017, pp. 35–45, ISSN 0002-7294, online ISSN 1548-1433. C by the American Anthropological Association

Rojas H – Stuardo, L. – Benavides, D. (2005). *Políticas y prácticas de bienestar animal en los países de América: estudio preliminar*, Rev. sci. tech. Off. int. Epiz. 24(2)549-565

Berger, J. (2009). *Why Look at Animals?* A Penguin Book, Great Ideas.

Gómez, L. F. – Atehortua, C. G. – Orozco, S. C. (2007). *La influencia de las mascotas en la vida humana. The influence of mascots in human lives,* Rev Col Cienc Pec; 20:377-386

Cassid, R. – Mullin, M. (2007). *Where the wild things are now: Domestication reconsidered.*

Tonutti, S. (1997). *Esistono "pet" nelle società extra-occidentali?,* La Ricerca Folklorica, N° 35, Antropologia dell'interiorità, aprile, 1997, Grafo Spa

Tuan, Y. (1984). *Dominance and Affection. The Making of Pets*, Animal Pets: Cruelty and affection. Yale University Press

Online források

https://dictionary.cambridge.org/

https://islamsecondareligioneinitalia.wordpress.com/2017/05/04/e-permesso-nell-islam-tenere-animali-domestici/

https://www.dicionarioinformal.com.br/ar%C3%B3e/

[27] Islam Q&A Fatwa nr. 124154

https://www.islamreligion.com/it/articles/185/trattamento-umano-verso-gli-animali/

https://www.lav.it/aree-di-intervento/vivisezione/quali-e-quanti-animali

https://www.notedipastoralegiovanile.it/index.php?option=com_content&view=article&id=15044:gli-animali-nell-islam&catid=103&Itemid=1048

Category: Films about dogs - Wikipedia